

РЕШЕНИЕ

№ 8100

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9028** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 05.07.2023г. по НАХД № 20231110202444/2023г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 107 състав е потвърдил електронен фиш серия К, № 6141175, издаден от СДВР, с който на К. И. Ч. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв. за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Срещу е решението е постъпила касационна жалба, подадена от К. И. Ч. чрез пълномощника адв. М. П., с която се иска отмяна на съдебния акт, както и на електронния фиш, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане. Твърди се, че съдебното решение е неправилно и незаконосъобразно, като конкретно се сочи, че районният съд е игнорирал наведените в жалбата доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш. Поддържа се тезата, че наказаното лице не е извършило вмененото му нарушение и се излагат доводи, че е допуснато нарушение на чл.165,ал.2,т.7 от ЗДвП, тъй като не е било налице обозначение за видеозаснемането. Претендират се разноски. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. П., която поддържа касационната жалба и моли да бъде отменено решението на районния съд.

Ответникът – СДВР – отдел “Пътна полиция“, не се представлява в съдебното заседание. Изразява се, чрез юрисконсулт А., писмено становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, с оглед на което е допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С процесния електронен фиш серия К № 6141175, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.4 ЗДвП на К. И. Ч. е наложена глоба в размер на 800 лв. за това, че на 07.07.2022г. в 22.16 часа в [населено място], по бул. Д. Н. с посока на движение от С. гара към ул. 3.“ на номер 18Б е управлявал МПС – лек автомобил „Мерцедес“ Ц 220 с ДК [рег.номер на МПС] със скорост на движение от 81 км/ч., при разрешена скорост от 50 км/ч, като нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство – преносима видеорадарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 с № MD 1197.

СРС е приел, че административнонаказателната отговорност на К. И. Ч. е била законосъобразно ангажирана, тъй като извършването и авторството на деянието е доказано, електронният фиш съдържа изискуемите в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения, техническото средство, с което е заснето нарушението е от одобрен тип, преминало е периодична проверка и е технически годно, а санкционната разпоредба е правилно приложена за хипотезата на повторно нарушение.

Решението е правилно.

Съобразно дължимата служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, обсъдил ги е и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Неоснователни са оплакванията, че районният съд е игнорирал направените с жалбата възражения. Противно на твърденията на касатора, касационната инстанция намира, че СРС е обсъдил всички оплаквания и наведени доводи, които са идентични и с изложените такива пред настоящия съд, и правилно ги е приел за неоснователни по съображения, които настоящият състав изцяло споделя. Правилно районният съд е приел за неоснователно възражението, че не е индивидуализирано мястото на извършването – посочен е булевардът и посоката на движение на превозното средство, както и точното място на заснемането, което ясно конкретизира и мястото на нарушението.

Районният съд подробно е анализирал и възражението за липса на обозначаване на видеозаснемането, което аргументирано е отхвърлил, позовавайки се на отмяната на чл.165, ал.2, т.8 ЗДвП /ДВ, бр.54 от 2017г./.

С оглед на горното и касационната инстанция намира, че решението на СРС не е засегнато от сочените в жалбата касационни основания и същото следва да бъде оставено в сила.

Неоснователността на касационната жалба обуславя осъждане на касатора да заплати

на СДВР юрисконсултско възнаграждение, което се определя в размер на 100 лева, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Неоснователни са възраженията срещу претендираното юрисконсултско възнаграждение поради неучастието на процесуален представител на ответника в съдебното заседание. Както в производството пред районния съд, така и в настоящата инстанция ответникът е бил представляван от юрисконсулт, който е депозирал писмени становища, следователно извършени са процесуални действия от процесуален представител на страната, което е достатъчно, предвид изхода на делото, да обоснове правото на юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.07.2023г. на Софийския районен съд, НО, 107 състав, постановено по НАХД № 20231110202444/2023г.

ОСЪЖДА К. И. Ч. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: